

คุกกี้ ออมกอด และความรัก

โดย มาริยา มาร์ตา โมลินา เด มอนเตร์โรโซ
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เอวยืนอยู่บนปลายเท้าของเธอ เธอเอื้อมมือไปหยิบกล่องในตู้ “ได้แล้ว!” เธอพูด เธอเปิดกล่อง ข้างในมีรูปปั้นการประสูติขนาดเล็กที่ทำจากดินเหนียวสีแดง เธอนำรูปปั้นเหล่านั้นออกมาและวางพระกุมารเยซูอย่างอ่อนโยนในรางหญ้า และแล้วก็ถึงเวลาตกแต่งต้นคริสต์มาส เอวาช่วยคุณแม่และเนฟีน้องชายคนเล็กของเธอ แฉวนสายไฟและ มันทานิลลา เอวาชอบกลิ่นหอมหวานของ

ผลไม้สีเหลืองเล็กๆ เหล่านี้ เมื่อคุณพ่อกลับมาถึงบ้าน เขาช่วยเอวาและเนฟีวางดาวดวงไว้บนยอดต้นคริสต์มาส

เอวาดีใจที่ประเพณีคริสต์มาสของพวกเขาเป็นแบบเดียวกันในปีนี้ แต่อย่างอื่นรู้สึกแตกต่างกันมาก

เมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อน พายุเฮอริเคนถล่มเมืองของพวกเขาในกัวเตมาลา ฝนตกหนักและลมพัดทำลายบ้านเรือนหลายหลัง บางคนยังคงอาศัยอยู่ในศูนย์พักพิง และหลายคนป่วยเพราะไวรัสโควิด-19

โดยปกติในวันคริสต์มาสอีฟ ลูกป้าน้ำอาและลูกพี่ลูกน้องของเอวาจะมาร่วมงานปาร์ตี้ เอวากับเนฟีต้องนอนดึก พวกเขาทำ น้ำปอนเซ (น้ำพินซ์) กับป้าน้ำอาและเล่นกับลูกพี่ลูกน้อง ตอนเที่ยงคืน ทุกคนออกไปที่ถนน จุดประทัด สวมกอดเพื่อนๆ และเพื่อนบ้าน

แต่ปีนี้สมาชิกในครอบครัวไม่สามารถมาเยี่ยมได้ และจะไม่มีการกอดกันในวันคริสต์มาสอีฟตามท้องถนน

“คริสต์มาสจะไม่เหมือนเดิมในปีนี้” เอวากล่าว

เอวารู้สึกเศร้าใจกับความสนุกทั้งหมดที่เธอจะต้องพลาดไป “คริสต์มาสจะไม่เหมือนเดิมในปีนี้” เธอกล่าว คุณพ่อพยักหน้า “มัน ต่าง ไป แต่พ่อกับแม่มีความคิดที่อาจทำให้ลูกๆ รู้สึกดีขึ้นได้”

“คริสต์มาสเป็นเรื่องของการให้” คุณแม่กล่าว “ลูกอยากให้เราซื้ออาหารให้ครอบครัวที่สูญเสียบ้านจากพายุเฮอริเคนไหม?”

“โอเค!” เอวากล่าว เนฟีพยักหน้า เอวากับเนฟีไปซื้อของที่ร้านกับคุณแม่ เอวาช่วยใส่อาหารลงในถุง แล้วเธอก็รีบออก!

“แม่คะ” เธอพูด “แม่ช่วยเนฟีกับหนูอบคุกกี้ให้เด็กๆ ในศูนย์พักพิงได้ไหมคะ? เราจะได้เอาไปให้พวกเขาพร้อมกับอาหารเหล่านี้ค่ะ!”

คุณแม่เห็นด้วย เอวา เนฟี และคุณแม่ใช้เวลาทำคุกกี้ด้วยกันหลายวัน เอวาและเนฟีใส่คุกกี้ลงในถุงพลาสติกเล็กๆ แล้วมัดด้วยริบบิ้น จากนั้นพวกเขาก็สวมหน้ากากและเดินไปกับคุณแม่ไปยังศูนย์พักพิงที่หลายครอบครัวพักอยู่

“มีเด็กหลายคนที่นี่” เนฟีพูด “เราจะมีคุกกี้พอไหมครับ?”

“หวังว่าพอนะ เรามาสวดอ้อนวอนด้วยกันนะคะ”

เอวาพูด พวกเขาหลับตาลง เอวาสวดอ้อนวอนอย่างเงิบๆ “พระบิดาบนสวรรค์ โปรดช่วยเราเพื่อให้ทุกคนที่นี่รู้สึกถึงความรักของพระองค์”

เด็กๆ ในศูนย์พักพิงยืนเป็นแถวยาว เอวาและเนฟีมอบห่อคุกกี้ให้เด็กแต่ละคน มีเพียงพอสําหรับทุกคน!

ขณะที่พวกเขาเดินกลับบ้าน เอวาไม่รู้สึกเศร้าอีกต่อไป เธอมีรอยยิ้มกว้างบนใบหน้า เธอไม่สามารถกอดเพื่อนๆ ของเธอในวันคริสต์มาสอีฟ แต่คุกกี้แต่ละห่อก็เหมือนอ้อมกอดจากใจเธอ ●

เรื่องนี้เกิดขึ้นในกัวเตมาลา

เปิดไปที่ หน้า 38 เพื่อดูสูตรคุกกี้จากกัวเตมาลา!

เอวาและเนฟีพูดภาษาที่เรียกกันว่าเก็ชี่ พวกเขาตื่นเต้นที่จะมีพระวิหารใหม่สร้างขึ้นในเมืองโกบานากัลล์บ้านของพวกเขา!

ภาพประกอบโดย จิมมี โฮลเตอร์